

brugets Ulykkesforsikring i Henhold til Lovforslaget af 1891, hvorefter jeg havde beregnet Udgiften til 1,200,000 Kr. aarlig. Det ærede Medlem sagde, at jeg havde beregnet den til 1,200,000 stigende til 2 Millioner Kroner i Løbet af en Aarrække, men dette er dog ikke Tilfældet. Jeg har beregnet den konstante aarlige Udgift ved Kapitaldæknings-Systemet til 1,200,000 Kr. Derimod har jeg beregnet Udgiften ved det af det ærede Medlem og andre i 1891 vedtagne Ligningsystem med Reservefond for det første Aar til omkring 350,000 Kr. og stigende til op imod 2 Mill. Ved Kapitaldæknings-Systemet, der var foreslaaet af Arbejderkommissionen, har jeg beregnet Udgiften til omkring 1,200,000 Kr. om Aaret. Dette Tal 1,200,000 Kr. er jeg kommen til ved Beregninger, der støtte sig til de samme statistiske Oplysninger fra Tysklands Landbrugsulykkesforsikring, som have foreligget for Læge, Sygekasseinspektør Sørensen og Direktør Rubin, hvis Beregning af forsikringspligtige Personer og sandsynlige Ulykkestilfælde gennem Foredrag i Nationaløkonomisk Forening ere bragte til Offentlighedens Kundskab. Disse Tal stemme ganske overordentlig godt med min Beregning, som jo altsaa har til Baggrund Regeringens eller rettere Folketingets Forslag af 1891. Sagen er jo den, at dette Forslag omfatter 260,000 forsikrede Personer, derunder 153,000 Tjenestefolk, medens der i det af det ærede Medlem omtalte og i sin Tid her i Tinget vedtagne Forslag var indbefattet omkring 500,000 Mennesker — maaske en Del flere, thi jeg har ikke taget Hensyn til det daværende Forslags Udtryk „mindre næringsdrivende og Bestillingsmænd og med dem økonomisk ligestillede Personer“, som ogsaa vare indbefattede i hint Lovforslag om Landbruget, jeg har kun taget Hensyn til de i Landbruget i Virkeligheden arbejdende Personer. Dernæst var Forholdet dette, at Forslaget den Gang ganske vist ikke gav det dobbelte af, hvad det her foreliggende Forslag giver. Det ærede Medlem har en Gang udtalt her, at det gav Invalider og efterladte det dobbelte, og jeg har maaske selv antydet, at det gik hen imod det dobbelte, men saa langt gik det dog næppe. Men det ærede Medlems Forslag gav $\frac{2}{3}$ mere end det her foreliggende Forslag, naar vi omsætte de her foreslaaede Kapitaler til Livrenter og sammenligne dem med de Livrenter, der vedtoges den Gang. Dette Forslag giver altsaa 40 pCt. mindre end det ærede Medlems Forslag, eftersom hint gav $66\frac{2}{3}$ mere. —

†

Arbejderkommissionens Forslag vilde omtrent have givet 60 pCt. mere, men der vedtoges paa Rigsdagen betydelige Tillæg og Forhøjelser, saa at det Forslag, det ærede Medlem i sin Tid var Talsmand for, vilde have givet $\frac{2}{3}$ mere. Vi maa altsaa gøre et Fradrag af 40 pCt. for at komme til, hvad dette Forslag koster. Endelig have vi til den anden Lov, Industriloven, henlagt samtlige Maskinulykker i Landbruget, og efter den tyske Ulykkesstatistik for 1892, som er den eneste, i hvilken Ulykkesaarsagerne ere specificerede, er deres Antal omkring $\frac{1}{6}$ af samtlige Ulykkestilfælde i Landbruget. Fra de af mig beregnede 1,200,000 Kr. for det ærede Medlem over 500,000 Personer maa altsaa først trækkes $\frac{1}{6}$, som ere Maskinulykker, hvorefter Udgiften, hvis de havde været undtagne i det ærede Medlems Forslag, vilde været gaaet ned til 1 Mill. Kr. Dernæst omfatter det her foreliggende Forslag effektivt ikke det halve Antal Personer, hvorefter denne Million nedgaar til $\frac{1}{2}$ Million, og da det ærede Medlems Forslag gav $66\frac{2}{3}$ pCt. mere i Erstatning end det Forslag, her er Tale om, maa vi fra de 500,000 Kr. trække 40 pCt. eller 200,000 Kr., og komme da netop til det ikke af mig, men af andre opstillede, men med mit stemmende Tal 300,000 Kr., som den sandsynlige Udgift ved de her indbefattede Personers Forsikring. Saaledes er den Beregning, jeg i sin Tid har foretaget med Hensyn til de 1,200,000 Kr., og naar de ærede Medlemmer skulde ønske en særlig Beregning over Antallet af Personer i Folketingets Forslag fra 1891, Ulykkestilfældene inklusive Maskinulykker og Pensionerne, vil det sikkert ikke være vanskeligt at faa en saadan Beregning foretaget af andre, og jeg tror da, han vil være enig med mig i, at den af mig gjorte Beregning paa det allernærmeste vil være stemmende med en saadan Beregning. Ogsaa med Hensyn til Ulykkestilfælde vil min tidligere Beregning vise sig at stemme paa det nærmeste med den nu foreliggende, for hvilken jeg har gjort Rede, da jeg forelagde Lovforslaget. Imidlertid have de Statistikere, der senest have undersøgt Sagen, haft Adgang til at lægge Ulykkerne i Tyskland for et Aar senere til Grund. Der er nemlig fra den tyske Ulykkesforsikring for Landbruget fremkommet en Aarsberetning for 1895, som de Herrer have lagt til Grund, hvad jeg ikke var i Stand til, da den ikke den Gang forelaa. Derved er der fremkommet en Forskel mellem Ulykkestilfældenes Antal i de to